

ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΚΥΘΡΑ

10 Αυγούστου 1974

Διευθυντής — Έκδοτής
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΑΘΗΣ

Καρβουνάδες
ΚΥΘΗΡΩΝ

Έτος 3ον — Β' περίοδος
Αριθ. φύλλου 10

Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΣΗΣ

Είμαι υποχρεωμένος να δηλώσω αδυναμία να περιγράψω λεπτομερώς τα της εφετεινής Εορτής. Ήτο κάτι πρωτοφανές. Θα άρκεσθω να περιγράψω τα σπουδαιότερα.

Πιθανόν η παρούσα έκδοσις του φύλλου να είναι η τελευταία και εκδίδεται ακριβώς διὰ νὰ ἀναγγελθῇ εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας μου, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ ἡ εορτὴ τῆς Ἀγίας μας Ἑλέσης.

Καὶ ποιούμενος ἀρχὴν προσθέτω ὅτι ἡ μεγάλη αὐτὴ κοσμοπλημύρρα ἐφείλετο εἰς μεγάλο ποσοστὸν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ ἐλέω Θεοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων Ἀγίου κ.κ. Ἱεροθέου, συμπαρασταμένου καὶ τῶν Ἱερῶν: Σταύρου Χάρου, Ἐμμανουὴλ Ζερβού, Ἀνδρέου Καλλιγέρου καὶ τοῦ ἐφημέριου τῆς Ἀγίας Ἑλέσης Ἀνθίμου Βενέρου.

Συνεινῆτο ἡ εὐσεβὴς Κυθηραϊκὸς Λαὸς νὰ βλέπῃ αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς τὸ μαγευτικότερον σημεῖον τῆς Νήσου, τὸ ἅγιον δέμας πού ἐνεφάνισε ὁ ἱερός αὐτὸς λοφίσκος, ὁ ἱερός αὐτὸς βράχος, τὸν ὁποῖον ἡ ἑσποαρθενομαρτυρῶν Ἀγία Ἑλέσα ἐξέλεξε διὰ τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου της.

Νὰ ἐνθυμῶνται πάντες, ὅτι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν μετὰ κόπου οἱ ὄντι ἀνῆρχοντο εἰς τὸ Ἱερόν Προσκύνημα, καὶ νὰ βλέπουν τὰ ἅγια ὄντα τὸν ἅγιον, γύρωθεν τῶν κτισμάτων, προκυλίων, κελίω κ.λπ., νὰ λαμβάνουν ἀπὸ καθαρὸτητα, δυνάμειν τῶν κτισμάτων, τσιμεντοστρωμένα τὰ πάντα καὶ ὅλη ἡ ἀκίνητα νὰ λαμπεροῦν τὰ τροχοφόρα πάσης φύσεως, λεωφορεία κ.λπ. καὶ νὰ μεταφέρουν τὸν εὐσεβὴ λαὸν ἀπὸ τῆς 7ης πρωινῆς μέχρι καὶ τῆς 11ης ὥρας, καθ' ἣν ἐτελείωσε ἡ ἐξαιρετικὴ ἱεροτελεστία. Ἦτο συγκινητικὸν τὸ δέμας, διότι ἦσαν ἀρκετοὶ προσκυνηταὶ ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας καὶ οἱ ὁποῖοι ἐνόμιζον ὅτι βλέπουν ὄνειρον, νὰ βλέπουν ἡλεκτριζομένην τὰ λαμπεροῦν τὰ πάντα, καὶ ἀμφέβαλλον ἂν βλέπουν τὴν πραγματικότητά. Καὶ ὅλα αὐτὰ εἶναι ὁ μετουμενός ἰδρύων τῶν Κυθρίων, τῶν τῶν μονίμων, οἱ ὁποῖοι πάντες ἠργάσθησαν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ

δυνατοῦ, ὅσον καὶ τῶν ἀποδήμων Κυθρίων, τῶν ὁποίων ἡ βοήθεια ἐκάλυψε ἕνα μεγάλο μέρος. Δὲν ἦτο δυνατόν τὰ σπουδαιότερα ἐσωτερικῶς τοῦ Ναοῦ ἔργα, νὰ γίνων, ὡς ἔγιναν, χωρὶς τὴν συνδρομὴν τῶν ἀποδήμων Κυθρίων. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἡ συμπεράστασις εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μας ἔφερε τὰ λαμπρά αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ πού ἔδωκε τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Κυθηραϊκὸν Λαὸν νὰ αἰσθάνεται ἱκανοποίησιν καὶ υπερηφάνειαν διότι ἐδημιούργησε ἕνα τέτοιο Ἱερό Προσκύνημα τῆς Ἀγίας μας Ἑλέσης, ἡ ὁποία ἦλθε καὶ ἐμαρτύρησε καὶ ἁγίασε τὴν Νῆσον.

Τὰ γινόμενα εἶναι φανερόν ὅτι. Ὁφείλομεν ἐπίσης ἐγνωσθῆναι πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυθέρην διότι, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἔχομεν γράψει, μᾶς ἐδόθησε οἰκονομικῶς καὶ πλησιάζει νὰ τελειώσῃ ὁ δρόμος ὁ ὁποῖος ἦτο πολὺ σπουδαῖος, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι δὴ μᾶς ἐνίσχυση καὶ πάλιν ἡ Ἐννεοσότηρις Ἀλλαγή, ἡ ὁποία τὰ πάντα θὰ ἀνορθώσῃ, διὰ τὴν τελειάν ἀποπεράτωσιν.

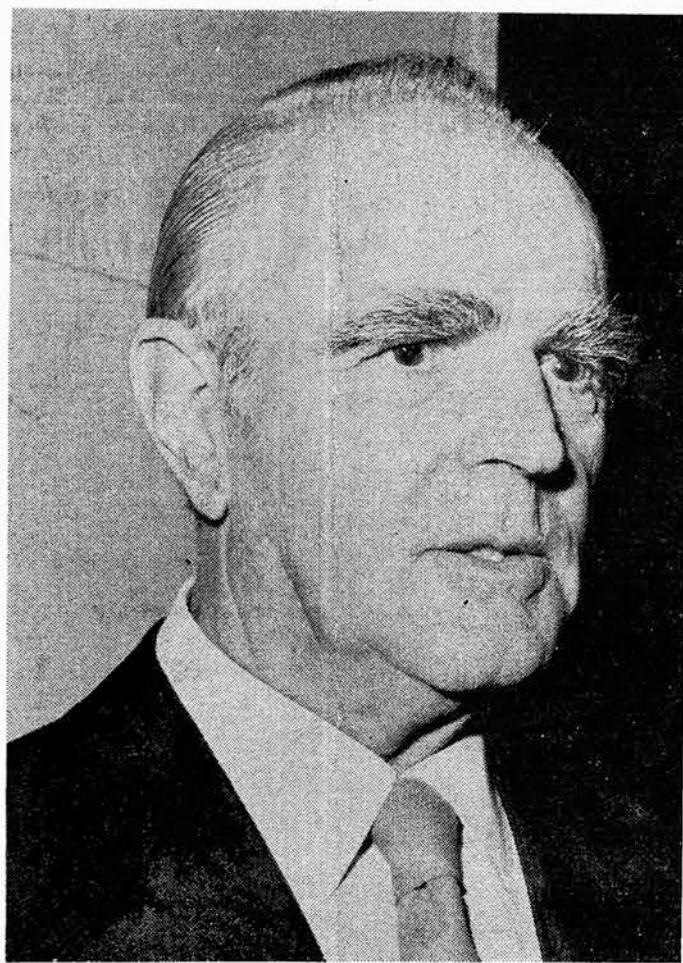
Ἡμεῖς, ἡ ἐλομέλεια τῆς Ἐπιτροπῆς εὐρισκομένη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ ἀρκετὰ χρόνια, μετὰ τὴν ψῆφον τοῦ Λαοῦ, ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς μας εὐχαριστίας πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας κ.κ. Ἱεροθέον, μετὰ τῶν συμμετασχόντων κληρικῶν, τὸν δημιουργὸν τοῦ πρωτοφανοῦς πνευματικοῦ, ἐπίσης πρὸς τὸν σύμπαντα Κυθηραϊκὸν Λαόν, ὁ ὁποῖος Λαὸς ὅλα τὰ χρόνια μᾶς ὑποβόλησε εἰς τὸ σπουδαῖο θρησκευτικὸ αὐτὸ ἔργον τῶν Κυθρίων.

Καὶ ἐν κατακλείδι προσθέτομεν:

Παρεκκαλοῦμεν τὸν Παντοδύναμον Θεὸν ὅπως διατηρῇ, ἐν γαίᾳ, εἰρήνῃ, εὐτυχίᾳ καὶ χαρῇ τὴν Ἑλλάδα μας καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν Λαόν, Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ καὶ πάντα τὰ συμπαράγοντα ἄτομα, ὥστε νὰ ζήνομεν ἀσφαλῶς μετὰ τὴν αὐτὴν ἐλπίδα, ἀγάπην καὶ χαρὰν τὴν πάνσοπον αὐτὴν εορτὴν τὸ 1975. Γένοιτο.

ΚΩΝΣΤ. Ε. ΣΤΑΘΗΣ

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς

Διὰ τὴν ὀρθὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ λαοῦ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΑΣ ΘΕΜΑ

Ἱστορικὴ ὁριθία τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ

Τὴν 10ην μ.μ. τῆς δραματικῆς 15ης Αυγούστου 1974, ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆς, ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν πανελλήνιον συγκλήσιν καὶ ἀνησχίαν διὰ τὴν τύχην τοῦ Ἔθνους, προέβη μὲς τῶν τηλεοπτικῶν καὶ ραδιοφωνικῶν δικτύων τῆς χώρας, εἰς τὴν ἀκόλουθον ομιλίαν:

«Ἕλληνες,

Ἡ ἀρετὴ τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ ἀλήθεια. Διότι εἰς τὴν δημοκρατίαν ὁ λαὸς ἀποφασίζει διὰ τὴν τύχην του. Καὶ διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ὀρθά, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐκαστοτὴ σαφὴ εἰκόνα τῆς πραγματικότητος. Αὐτὴν τὴν εἰκόνα θὰ ἐπιχειρήσω νὰ σὰς δώσω ἀπὸψε.

Γνωρίζετε τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἀνέλαβα τὴν εὐθύνην τῆς δικτατορίας τῆς χώρας. Ὅπως ἐγνώριζα καὶ ἐγὼ τὰς δραματικὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ἐκαλοῦμεν νὰ ἀντιμετωπίσω. Παρὰ ταῦτα, ἀπεδέχθην τὴν εὐθύνην αὐτήν, διότι μοῦ τὴν ἐπέβαλε ἱστορικὸν χρέος. Ἐκαλοῦμεν νὰ περὶσσοῦ ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ περὶσσοῦ.

Ἀνέλαβα, πράγματι, τὸ βαρὺ καὶ ἄχαρι αὐτὸ ἔργον, εὐρισκομένης ἐνδοκίαν τετελεσμένης γωνίας. Τὰ ἐνθυμίσθη δὲ, διότι καὶ πρόσφατα εἶναι καὶ δὲν ἐξαλείφονται εὐκόλῃ ἀπὸ τὴν ἔθνην μνήμην. Τὴν 15ην Ἰουλίου, τὸ δικτατορικὸν καθεστὸς ἐπεχείρησεν τὸ ἄγρον πραξικόπημα τῆς Κύπρου. Οἱ Τούρκοι, ἐπωφελοῦμενοι τοῦ σφάλατος αὐτοῦ, ἐπραγματοποίησαν τὴν 20ην τοῦ μηνὸς ἀπόβασιν μετὰ ἰσχυρὰς δυνάμεις εἰς τὴν ἀναστατωμένην μεγαλόνησον.

Ἡ ἀντίστασις τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς ὑπῆρξε κατὰ τὰς πρώτας δύο ἡμέρας ἀξιοθαύμαστη. Αἱ μαχημαὶ ὅμως σκληρῶς ἐθνικὰ δυνάμειν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐνισχυθῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἐτοί εὐρέθησαν τελεῖν εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἀποθώσω τοὺς ἐισβολαίους. Οἱ ὑπεύθυνοι τότε εἰς τὰς Ἀθήνας ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποκύβουν εἰς τὴν τραγικὴν διαμορφώθειαν κατὰστασιν. Τὴν 22αν Ἰουλίου ἀπεδέχθησαν ἐνχειρίδιον καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν πρόσκλησιν συμπετοχῆς εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Γενεύης. Ἡ Κυβέρνησις μου, ἡ ὁποία τὴν

24ην Ἰουλίου, εὐρέθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δεσμίᾳ τῶν τετελεσμένων αὐτῶν γεγονότων. Δὲν εἶχεν ἄλλην ἐκλογὴν παρὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀπὸ τὴν εἰς τὸν διπλωματικὸν τομεᾶ. Τὴν ἔδωκε μετὰ σθένος καὶ μετὰ μεθοδικότητα. Καὶ ἐπέτυχε νὰ μεταστρέψῃ ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν θέσεων τὴν διεθνή κοινήν γνώμην.

Τὴν μεταστρέψιν αὐτὴν ἠσθάνθη ὡς πλῆγμα ἡ Τουρκία. Κατεχομένη ἀπὸ τὸν πειρασμὸν νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν ἐνταῖριαν, πού τῆς εἶχε προσφέρει τὸ καταλυτικὸν καθεστὸς, ἤρρισε τὰς παραβιάσεις. Παρεβίασεν ὅχι μόνον τὸ διεθνὲς δίκαιον, ὁχι μόνον τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἡ ἰδία ὑπέγραφε εἰς τὴν Γενεύῃ. Καὶ ἐπεδόθη εἰς τὰς ἀθλιότητας αὐτὰς μετὰ τὴν ἀνοχὴν ἐκείνων πού ὤφειλαν καὶ ἠδύνατο νὰ τὴν ἀναχατίσω.

Αἱ ἀθλιότητες αὐταὶ ἀπεκορυφώθησαν κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας. Ἡ Τουρκία ἐπρότεινε τελεσιγραφικῶς ἕνα σχέδιον διὰ τὴν Κύπρον —σχέδιον λογικῶς, ἠθικῶς καὶ ἐθνικῶς ἀπαράδεκτον. Καὶ καθ' ὃν χρόνον δῆθεν συνεζήτη ἔπ' αὐτοῦ εἰς τὴν Γενεύῃ, ἐξαπέλειν ἀρκετοὶ ἐπὶ τῆς ἐπίσεως εἰς τὴν μαρτυρικὴν μεγαλόνησον.

Ἡ κατακραυγὴ διὰ τὴν θρασείαν αὐτὴν συμπεριφορὰν τῆς Τουρκίας εἶναι σήμερον διεθνής. Ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐτέθη ἄμεσον καὶ μέγα δίλημμα: Πρέπει νὰ ἀντιδράσῃ μετὰ βίαν εἰς τὴν βίαν, μετὰ δολιχίαν εἰς τὴν δολιχίαν; Πρέπει νὰ προσφύγῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὸν νόμον τῆς ζούγκλας;

Ἕλληνες, Ἡ πολιτικὴ πού ἠκολούθησα ἐνώπιον αὐτῆς τῆς καταστάσεως δὲν συμβιβάζεται οὐτε μετὰ τὸν χαρακτῆρα μου οὐτε μετὰ τὴν ἱστορίαν μου. Τὴν ἐπέβαλεν ὅμως ἀδήριτος ἐθνικὴ ἀνάγκη. Καὶ ὤφειλα νὰ ἔχω τὸ θάρρος νὰ πράξω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπέτασεν ἡ ἱστορικὴ στιγμή.

Ἡ ἐνσπλος ἀντιμετώπισις τῶν Τούρκων εἰς τὴν Κύπρον καθίστατο ἀδύνατος καὶ λόγῳ ἀποστάσεως καὶ λόγῳ τῶν γνωστῶν τετελεσμένων γεγονότων. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιχειρηθῇ χωρὶς τὸν κίνδυνον ἐξασθενήσεως τῆς ἀμύνης αὐτῆς ταύτης τῆς Ἑλλάδος. Ἐς τὸ σημεῖον τοῦτο θὰ ἤθελα ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελ.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἀθηνῶν Αἰτίας

Περὶ λήψεως Προσωρινῶν Μετρώων τοῦ Κωνσταντίνου Ἐμμ. Στάθη, κατοικοῦ Καρβουνάδων Κυθήρων

Κατὰ τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Καρβουνάδων Κυθήρων.

Γόνος μιᾶς πτωχῆς οἰκογενείας μετὰ μόρφωσιν μόνον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἅμα πανδρεῦθηκα, σὲ λίγο μετῆνυστα εἰς Αὐστραλίαν τὸ 1924. Ἐκεῖ ἐργάσθηκα σκληρὰ καὶ μετὰ οἰκονομία καὶ στερεῖσι, μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ἀποταμίευσα μικρὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐθεώρουν ἀρκετὸ, γιὰ μιὰ ἡσυχὴ καὶ εἰρηνικὴ ζωὴ μετὰ τῆς συζύγου μου στὸ χωριὸ μου, συνάμα ἡγόρασα ἀπὸ συγγενιῶν μου ἐκεῖ καὶ τὸ χωράφι «Καθαράκι», εἰς Καρβουνάδες, πού ἦτο πρὶν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρβουνάδων, πού ἦτο χέρσο καὶ πού ἐγινε ἀφορμὴ νὰ εἶμαι εἰς τὰ Δικαστήρια (20) εἰκοσι χρόνια. Τὸ ἡγόρασα τὸ 1929 ἀντὶ (100) ἐκατὸν χρυσῶν λιγῶν καὶ ἐπέστρεψα στὸ χωριὸ μου ἐπίσης τὸ 1929.

Τὸ ἐφρον ἔφη. Ἦτο ἐκτάσεως γύρω εἰς τὰ ἐπτὰ (7) στρέμματα. Εἰς τὸ χέρσο αὐτὸ χωράφι ἦτο κτισμένο τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖον, εἰς ἕνα τμήμα τοῦ χέρσου αὐτοῦ τριακοσίαν (300) πήγχοι, ἰδιοκτησία τοῦ Σχολείου, ἐξ ἀγορᾶς ἀντὶ (20) εἰκοσι δραχμῶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1885. Ἀρχισα ἀμέσως ἐργασία, ἐκτίσα ὠραίαν οἰκοδομήν, φύτευσα διάφορα καρποφόρα δένδρα, ἐδημιούργησα (3) τρία πηγάδια, καὶ κοινὴ ὁλοκληρία, ἐδημιούργησα ἕνα στολίδι γιὰ τὰς Καρβουνάδες καὶ γιὰ τὸ Νηοὶ Ὑλόκληρον. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐπέστρεψα, μετὰ ἕνα ἔτημα τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἐπροκάλεσα, νὰ ποτισθῇ μετὰ πολλὰς πικρίας. Ἦλθε τὸ ἔτημα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Νέου Διδαστηρίου. Καὶ συνεζήτη μετὰ χρι σήμερον.

Ἐλέγχετο ἀνωτέρω, ὅτι τὸ Σχολεῖον εἶχε ἰδιοκτησίαν 300 πήγχοις: Ἦτοι γύρω 180 μέτρα. Ὅταν ἐγὼ ἐκτίσα τὸ 1936, ἄφ' ἐαυτοῦ μου, ἄφησα μέγα μέρος τοῦ γηπέδου ἀπὸ τὸ πηγάδι καὶ ἄνω, ἐκτίσας γύρω στὰ (3) τρία στρέμματα, πού ἦτο τὸ παλαιὸ Σχολεῖον.

Τὸ παλαιὸ Σχολεῖον ἤθελε ἐπισκευὴ ἢ ἀντικατάστασις. Μετὰ τὸ τέρας τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, ἄρχισαν οἱ ἐξηγερμένοι μας νὰ στέλλουν βοήθημα διὰ τὰ Σχολεῖα. Τότε, εἰς τὴν Ἐφημερίδα μου «Ἀλήθεια τῶν Κυθρίων», ἐγράψα ἕνα δημοσίευμα, ὅτι τὸ χειρότερον Σχολεῖον τῶν Κυθρίων εἶναι τῶν Καρβουνάδων. Ἀποτελέσμα ἦτο νὰ λάβω ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν δωρητὴν Νικόλαον Λουραντὸν νὰ μοῦ ἀναγγεῖλῃ, ὅτι αὐτὸς ἀναλαμβάνει μόνος του νὰ κάμῃ νέον πολυτελὲς Σχολεῖον χωρὶς οὐτε μίαν δραχμὴν ξένην. Ἐπικολοῦσθαι διάφορα προσυνεννόησις. Ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα νὰ ἀρχίσῃ ἡ οἰκοδομὴ παρουσιάσθη εἰς τὸ γηπεδον ἐμπροσθεν τῆς οἰκοδομῆς μου καὶ τὸ γραφεῖόν μου, ὁ δικηγόρος κ. Κωνσταντῖνος Λουραντὸς, μετὰ δύο πρόσωπα καὶ τὸν Μηχανικὸν τῆς Νομαρχίας κ. Σημηριώτην, μετὰ ἐφώνησαν καὶ μοῦ λέγουσι: «Ἦλθαμε νὰ πάρωμε τὸ Σχεδιάγραμμα τοῦ Γηπέδου διὰ νὰ κτισθῇ τὸ νέο Σχολεῖον». Ὅρα δὲν πῆρχον πούθεν. Τοὺς ἀπῆντησα, ὅτι, «ἔχω κανονιστὴν νὰ πῶ ἀπὸ τὸ πηγάδι καὶ πᾶν, ἐκτασι γύρω στὰ τρία στρέμματα». Ὁ κ. Λουραντὸς ἅμα ἤκουσε τὴν πρότασιν μου, δὲν ἐφάνη εὐχαριστήμενος καὶ μοῦ ἀπῆντησε: «Δὲν μπορῶ νὰ πάγω στὸ Πηγάδι, γιὰτι θὰ με λυντσάρουν οἱ ἐπάνω». Αὐτὸ ἐννοοῦσε 2—3 ἐκ τῶν ψευδομαρτύρων θερμοκαίμων χρησιμοποιοῦντων ἑπείτα. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Σημηριώτης ἐζήτησε ἀπὸ ἐμὲ νὰ τοὺς παρουσιάσω τὰ συμβόλαια, τὰ ὁποῖα ἀμέσως ἐπροσκόμισα τρία ἐν ὅλῳ. Τὰ ἀνέγνωσε ὁ κ. Σημηριώτης καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν κ. Λουραντὸν τοῦ λέει: «Βάσει τῶν συμβολαίων, τὸ Σχολεῖον δὲν ἔχει καθόλου γηπεδον ἰδικόν του».

Ἐξηγγιώθη ὁ κ. Λουραντὸς ὅταν ἤκουσε τὴν φράσιν αὐτὴν ἀπὸ τὸν Μηχανικὸν κ. Σημηριώτην καὶ στραφεὶς πρὸς ἐμὲ, μετὰ μίσους, μοῦ λέγει: «Ἐχασες τὰ δικαιώματά σου, ἔχω τὴν κατοχὴ ἀπὸ τὸ 1885, δὲν σὲ λαμβάνομε καθόλου ὑπ' ὄψιν». Καὶ ἀνένιστος πρὸς τὸν κ. Σημηριώτην, τοῦ λέγει: «Προχώρα εἰς τὸ ἔργον σου». Ἐγὼ ἐφυγον καὶ δὲν ἐπικοινωνήσαμεν πλέον. Διότι αὐτὸς ἐξήτει ἀνωμαλίαν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ματαίωσιν τοῦ ἔργου.

Ὁ δικηγόρος κ. Λουραντὸς μετὰ τὴν Σχολικὴν Ἐφορείαν ἦσαν πᾶς ἐλευθεροὶ εἰς τὰς ἐνεργείας των καὶ μετὰ πολιτικὰ μέσα, συγκεκριμένως τὸν βουλευτὴν κ. Σαββόπουλον, ἐπέτυχον νὰ ἐκδόσῃ ὁ Εἰσαγγελεὺς Χριστόφορος Λάζαρης, Πειραιῶς, παράνομον ἀπόφασιν Προσωρινῶν Μετρώων, διότι δὲν εἶχε τοιοῦτον δικαίωμα καὶ ἐγὼ ἐδῶριζα δωρεάν ἐκλεκτὸ γηπεδον γύρω στὰ τρία (3) στρέμματα, καὶ μοῦ καθόριζε (6) ἐξ μέτρα ἀπὸ τὴν οἰκοδομήν μου, ἀχρηστεύον τὸ Γκαράζ πού εἶχα κτίσει, διότι ἔφερον τὸν μονοδρόχο εἰς τὸ μέσον τῆς εἰσόδου καὶ ἐπῆρτε νὰ δεχθῶ τὰ πάντα διότι ἐάν προεκάμουν ἀνωμαλίαν θὰ ἐματαιοῦτο ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐπερίμενα νὰ τελειώσῃ τὸ κτίριον καὶ νὰ διεκδικήσω τὰ δικαιώματά μου.

Ἐν τῷ μεταξὺ μοῦ ἐσυστήθη ἕνας δικηγόρος, ὁ ὁποῖος ὅμως ἦτο πιασμένος καὶ μετὰ ταπεινὸς λίγο καιρὸ καὶ μοῦ πήρε (20.000) εἰκοσι χιλιάδες καὶ ἀντὶ νὰ στραφῇ ἐναντίον τοῦ παρανομήσαντος κ. Λαζαρή, μετὰ ἐξηπάτησε ὅτι εἰς 6 μῆνας θὰ μοῦ ἔχει τελεσίδικον ἀπόφασιν. Καὶ ἐκτοτε εὐρίσκειαι εἰς συνεχῇ δικαστικὸν ἀγῶνα (10) εἰκοσι χρόνια. Ἐσχάτως, πῇ ἀποδείξει τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, ἐπρότεινε εἰς τὴν Σχολικὴν Ἐφορείαν νὰ δεχθῇ, ἐάν θέλῃ, τὴν δωρεάν μου ἀπὸ τὸ σημεῖον πού ἀρχικῶς εἶπον, ἦτο τὸ πηγάδι, ἀλλὰ δὲν ἀπῆντησε. Βασίζεται ὅτι ἡ παράνομος Εἰσαγγελικὴ ἀπόφασις εἶναι τίτλος κυριότητος. Ἐφ' ὅσον ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία ἠνῆθη τὴν δωρεάν, ὑπέβαλεν πρότασιν δωρεᾶς εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ἡ ἀρμοδία Ὑπηρεσία ἀπέστειλεν ἔγγραφο νὰ γίνῃ τὸ Δωρητήριον Συμβολαίων καὶ ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία ἀντέδρασε καὶ ἐκιννοποίησε Δικαστικὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν Συμβολαιογράφον καὶ οἱ ὁποῖα Συμβολαιογράφος κατόπιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, ἠνῆθη νὰ συντάξῃ τὸ σχετικὸ Δωρητήριον Συμβολαίων, ταλαιπωρῶν μοι, συνεχῶς, καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ οὐδὲν νόμιμον δικαίωμα, ἐξακολουθοῦσα νὰ παραβιάζῃ τὰ δικαιώματά μου ἀπὸ τὸ σημεῖον τοῦ πηγαδιοῦ, τὸ ὁποῖον δωρίζω εἰς τὸ Δημόσιον, ἐφ' ὅσον, αὐτὴ ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία δὲν τὸ δέχεται, καὶ νὰ κλεισθῇ ἡ 20 χρόνων ΠΑΝΤΗ.

Διὰ ταῦτα Καὶ τὰ κατὰ συνήθειαν προστεθῆναι, παρακαλῶ δπως γίνῃ δεκτὴ ἡ αἴτησις μου καὶ:

1) Ὅπως ἀναγνωρισθῇ τὸ τεμάχιον Γηπέδου ἀπὸ τὸ δροσθὲν ὄριον καὶ ἄνω, ἦτοι ἀπὸ δημοσίας ὁδοῦ, πηγάδι, εὐθεία γραμμὴ πρὸς τὴν ἐναντι ἐνοσίαν Μαγειρείου καὶ Σχο ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελ.

Σημειώματα

Ἡ ἐνθρόνισις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθρίων

Μεγάλον ἱστορικὸν γεγονός (ὅπως ἐγράφη ἡ ἐγκυρὸς ἐφημερίς «Φωνὴ τῶν Κυθρίων», εἰς λεπτομερὲς δημοσίευσίς της καὶ θὰ προχωρήσῃ) ἦτο ἡ ἐνθρόνισις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Ἱεροθέου. Ἡμεῖς, ὁμολογοῦμεν, ὡς πάντοτε, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ «Γνωθὶ σαυτὸν», ὅτι, εἰς τὰ μεγάλα γεγονότα τῆς Νήσου μας, εἴμεθα ἐκτός ἀρμοδιότητος καὶ δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γράψωμεν, οὐτε ἔχομεν τὸν χρόνον, διανέμοντες

τὴν μικρὰν ἐφημερίδα μας δωρεάν. Εἶναι γεγονός, ὅτι, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μας, ἐπροσπαθήσαμεν ὅ,τι ἦτο δυνατόν, καὶ τὰ τώρα, ἐκφράζοντες τὰς εὐχαριστίας μας, διότι ἐχαροποίησαν τὸν εὐσεβὴ Κυθηραϊκὸν λαόν, πρὸς ὅλους ἐκείνους πού συνέβαλον εἰς τοῦτο ἐγκαρδίως καὶ εὐλαβῶς προσθέτω μετὰ ταπεινότητα:

Δοξάζω τὸν παντοδύναμον Θεὸν πού ἐτοίμησεν τὴν

ΚΩΝΣΤ. Ε. ΣΤΑΘΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ἐπειδὴ

ἐκδίδω τὴν μικρὰν αὐτὴν ἐφημερίδα ἀπὸ τὸ 1947 καὶ τὴν διανέμω δωρεάν.

Τώρα ἴσως νὰ εἶναι ἡ τελευταία πού ἐκδίδεται καὶ τὴν ὁποῖαν δι' ἐμὲ τὴν θεωρῶ ἱστορικὴν

Ἀναγγέλλω

ὅτι θὰ σταλῇ κανονικῶς πρὸς τὰς Κρατικὰς ὑπηρεσίας, ὅπως πάντοτε καὶ εἰς τοὺς φίλους μου μόνον, οἱ ὁποῖοι προκαίτικῶς κάποτε - κάποτε μετὰ ἐνίσχυσιν μετὰ μικρὰν βοήθειαν.

Τὰ ὑπόλοιπα φύλλα θὰ στολίσουν τὸ ἀρχεῖόν μου.

Ὅσοι τοὺς τὴν θέλουν, θὰ τὴν ἀγοράζουν ἀπὸ τὸ Γραφεῖόν μου πρὸς δραχμὰς πέντε (5) τὴν μίαν.

Ὁ Διευθύνων

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΘΗΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐξοχώτατον Κύριον Καρμανλῆν
Πρωθυπουργόν

Ἀθήνας

Καλῶς ἤλθατε Κύριε Πρόεδρε. Ἡ κοινὴ γνώμη μετὰ ἀνοιχτὰς ἀγκάλας Σᾶς ὑποδέχεται.

Κωνσταντῖνος Στάθης
Ἐφημερίς

